

ผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแนวทฤษฎี
พหุปัญญาเพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ
ของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5

The Effect of Learning Activities Based on the
Theory of Multiple Intelligences on English Language
Learning Achievement of Pratomsuksa 5 students

ณัชปภา โลหะกิจ¹
จิตติรัตน์ สุวรรณสม²

บทคัดย่อ

การศึกษาค้นคว้าครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยการติดตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา และ 2) ศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา กลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โรงเรียนเทศบาล 3 (หลายอิงราษฎร์บำรุง) จังหวัดพะเยา ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 จำนวน 20 คน โดยวิธีการสุ่มแบบเจาะจง เครื่องมือที่ใช้ในการศึกษา ประกอบด้วย แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน และแบบสอบถามวัดความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สถิติที่ใช้คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที ผลการศึกษาพบว่า 1) นักเรียนที่เรียนด้วยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน

¹ นิสิตปริญญาโทภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
Master of English student, Faculty of Humanities, Naresuan University

² อาจารย์ภาควิชาภาษาอังกฤษ คณะมนุษยศาสตร์ มหาวิทยาลัยนครสวรรค์
Lecturer, Faculty of Humanities, Naresuan University

ภาษาอังกฤษ หลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน เพิ่มขึ้นร้อยละ 33.75 มีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 2) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา อยู่ในระดับมากที่สุด

คำสำคัญ: แนวทฤษฎีพหุปัญญา, ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ, กิจกรรมการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ

Abstract

The purpose of this study was to examine the effects of learning activities based on theory of multiple intelligences on English language learning achievement of Prathomsuksa 5 students and to examine students' opinions on the use of English activities based on theory of multiple intelligences. The sample group consisted of 20 Pratomsuksa 5 students of Tessaban Sam School under the municipal of Phayao Province in academic year of 2014. The participants were obtained through the purposive sampling method. The research instruments consisted of 1) 12 lesson plans with activities based on theory of multiple intelligences 2) English language achievement tests 3) a satisfaction rating-scale questionnaire. The data were analyzed by using means, standard deviation and t-test. The findings revealed that students who learned through the learning activities based on the theory of multiple intelligences had the post-test achievement score higher than those of their pretest and increased 33.75% at the .05 level of significance. After learning through English activities based on theory of multiple intelligences, the students' learning satisfaction was found at the highest level.

Keywords: Multiple intelligences, English language learning achievement, English learning activities

1. บทนำ

ปัจจุบัน การเรียนรู้ภาษาอังกฤษมีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในชีวิตประจำวัน เนื่องจากเป็นเครื่องมือสำคัญในการติดต่อสื่อสาร การศึกษา การแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ การสร้างความเข้าใจเกี่ยวกับวัฒนธรรมและวิถีทัศน์ของชุมชนโลก และตระหนักถึงความหลากหลายทางวัฒนธรรมและมุมมองของสังคมโลก นำมาซึ่งมิตรไมตรีและความร่วมมือกับประเทศต่างๆ ช่วยพัฒนาผู้เรียนให้มีความเข้าใจตนเองและผู้อื่นดีขึ้น เรียนรู้และเข้าใจความแตกต่างของภาษาและวัฒนธรรม ขนบธรรมเนียม ประเพณี การคิด สังคม เศรษฐกิจ การเมือง การปกครอง มีเจตคติที่ดีต่อการใช้ภาษาต่างประเทศ และใช้ภาษาต่างประเทศเพื่อการสื่อสารได้ รวมทั้งเข้าถึงองค์ความรู้ต่างๆ ได้ง่ายและกว้างขึ้น และมีวิถีทัศน์ในการดำเนินชีวิตรวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจในเรื่องราวและวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลกและสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมโลกอย่างสร้างสรรค์ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 220)

จากความสำคัญของภาษาอังกฤษ หลักสูตรการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระภาษาต่างประเทศมุ่งหวังให้ผู้เรียนมีเจตคติที่ดีต่อภาษาอังกฤษ สามารถใช้ภาษาอังกฤษสื่อสารในสถานการณ์ต่างๆ ในการแสวงหาความรู้ การประกอบอาชีพ และการศึกษาต่อในระดับที่สูงขึ้น รวมทั้งมีความรู้ความเข้าใจเรื่องราว และวัฒนธรรมอันหลากหลายของประชาคมโลก และสามารถถ่ายทอดความคิดและวัฒนธรรมไทยไปยังสังคมอย่างสร้างสรรค์ การใช้ภาษาอังกฤษในการฟัง พูด อ่าน และเขียน แลกเปลี่ยนข้อมูลข่าวสาร แสดงความรู้สึก และความคิดเห็นในเรื่องต่างๆ และสร้างความสัมพันธ์ระหว่างมนุษย์อย่างเหมาะสม (กระทรวงศึกษาธิการ, 2551, หน้า 221)

อย่างไรก็ตามที่ผ่านมาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียนไทยโดยทั่วไปยังไม่ประสบผลสำเร็จเท่าที่ควร จากการประเมินคุณภาพการศึกษาระดับชาติ (ONET) กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของระดับชาติในแต่ละชั้นอยู่ในระดับต่ำ (สำนักทดสอบทางการศึกษา, 2555, หน้า 14) ซึ่งสอดคล้องกับการประเมินผลในระดับสถานศึกษาของโรงเรียนเทศบาล 3 (หลายอิงราษฎร์บำรุง) พบว่า จากการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน อยู่ในระดับต่ำและจากรายงานผลการทดสอบระดับชาติขั้นพื้นฐาน (O-NET) ปีการศึกษา 2556 ระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 6 นักเรียนมีคะแนน

เฉลี่ยในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษร้อยละ 30.27 ซึ่งค่อนข้างต่ำกว่าเกณฑ์ และ ผลการสอบการประเมินผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของกรมส่งเสริมการปกครอง ท้องถิ่นของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 พบว่า นักเรียนมีคะแนนเฉลี่ยในกลุ่มสาระภาษา อังกฤษ คิดเป็นร้อยละ 55.53 ซึ่งยังไม่อยู่ในเกณฑ์ที่น่าพอใจ เนื่องจากทางโรงเรียนมีความ คาดหวังให้นักเรียนมีผลการเรียนคิดเป็นร้อยละ 60 ขึ้นไป (โรงเรียนเทศบาล 3 (หลายอิง ราษฎร์บำรุง), 2556, หน้า 118) ผลจากการวิเคราะห์บริบทการเรียนการสอนภาษาอังกฤษ ในห้องเรียน และจากการนิเทศการสอน โดยเฉพาะปัญหาด้านการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ภาษาอังกฤษ มักจะพบว่าครูผู้สอนส่วนใหญ่ยังใช้สื่อการเรียนที่ไม่น่าสนใจ ครูยังขาดเทคนิค ในกิจกรรมการเรียนการสอน และวิธีการจัดการเรียนรู้ที่เหมาะสม ครูจะสอนโดยการ พูดย่อยราย กิจกรรมถัดมาคือนักเรียนเขียนหรือจดงาน ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นการเขียน ในสมุดแบบฝึกหัด และกิจกรรมยังไม่สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้และความต้องการของ ผู้เรียน ส่งผลให้นักเรียนรู้สึกเบื่อหน่าย ไม่สนใจเรียน ซึ่งทำให้นักเรียนไม่สามารถพัฒนา ความสามารถได้เท่าที่ควร หรือมีเจตคติที่ไม่ดีต่อการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ

2. การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

ปัญหาการเรียนการสอนภาษาอังกฤษในระดับประถมศึกษาที่พบข้างต้นนั้น โดยเฉพาะปัญหาด้านแรงจูงใจการเรียนรู้และเทคนิคการเรียนการสอนที่ไม่น่าสนใจ ทำให้นักเรียนขาดความสนใจในการเรียน ครูควรใช้ทฤษฎีทางจิตวิทยาการเรียนรู้เพื่อการ จัดการเรียนการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง ซึ่งในปัจจุบันมีทฤษฎีการเรียนรู้หลาย ที่ทฤษฎีมาช่วยในการจัดการเรียนการสอนเพื่อพัฒนาให้ผู้เรียนมีความสามารถทางภาษา และสติปัญญาดีขึ้น ทฤษฎีหนึ่งที่กล่าวกันถึงมากในปัจจุบันคือ ทฤษฎีพหุปัญญา (Multiple Intelligence) ซึ่ง ทิสนา แชมมณี (2545, หน้า 85) ได้กล่าวถึงทฤษฎีการสอนแบบ พหุปัญญาว่าผู้บุกเบิกทฤษฎีการสอนแบบนี้คือ โฮเวิร์ด การ์ดเนอร์ (Howard Gardner) นักจิตวิทยาชาวอเมริกันจากมหาวิทยาลัยฮาร์วาร์ด (Harvard University) ซึ่งได้รับความสนใจอย่างกว้างขวาง แนวคิดของเขาก่อให้เกิดการเปลี่ยนแปลงทางความคิดเกี่ยวกับ “เชาวน์ปัญญา” เป็นอย่างมากและกลายเป็นทฤษฎีที่กำลังมี อิทธิพลอย่างกว้างขวาง ต่อการจัดการศึกษาและการเรียนการสอนในปัจจุบัน ซึ่งทฤษฎีนี้จะช่วยให้ครูมีรูปแบบ

การสอนต่างๆ ตามแนวปัญญาทั้งแปดด้าน ได้แก่ 1) ความฉลาดด้านภาษา 2) ความฉลาดด้านตรรกะและคณิตศาสตร์ 3) ความฉลาดด้านดนตรี 4) ความฉลาดด้านร่างกาย 5) ความฉลาดด้านมนุษยสัมพันธ์ 6) ความฉลาดด้านเข้าใจตนเอง 8) ความฉลาดด้านรู้จักธรรมชาติ ซึ่งเป็นนวัตกรรมที่จะช่วยให้ผู้เรียนมีการเรียนรู้ที่กว้างขวางขึ้น การออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้โดยประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญา เป็นแนวทางหนึ่งซึ่งช่วยให้ได้กิจกรรมการเรียนรู้ที่หลากหลายน่าสนใจ และเหมาะสมสอดคล้องกับความสามารถทางปัญญาด้านต่างๆ ซึ่งในปัจจุบันวงการศึกษามันมาให้ความสำคัญกับการพัฒนาความสามารถของผู้เรียนในการเป็นผู้รอบรู้ มีความสามารถหลายๆ ด้าน

การ์ดเนอร์ (Gardner, 1983) กล่าวว่า ความฉลาดหรือสติปัญญานั้นแม้จะติดตัวมาตั้งแต่เกิด แต่ก็สามารถยืดหยุ่นและพัฒนาได้ซึ่งขึ้นอยู่กับสิ่งแวดล้อมและการจัดการเรียนรู้และการจัดการศึกษาที่เปิดโอกาสให้ผู้เรียนได้พัฒนาปัญญาในทุกๆ ด้านตามวิธีการเรียนรู้ของแต่ละคน ทำให้การพัฒนาปัญญาในทุกด้านมีความเชื่อมโยงถึงกันเพื่อให้เกิดลักษณะการสนธิพลังเข้าด้วยกันอย่างบูรณาการ (วิมลศรี ศุขิธรณ์, 2549, หน้า 9) นอกจากนี้ได้มีนักวิจัยหลายท่านนำแนวคิดเกี่ยวกับทฤษฎีพหุปัญญาไปใช้ในการจัดการเรียนการสอน จากการศึกษาของ วลัยลักษณ์ ไชยะ (2555, หน้า 5) ได้จัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา พบว่าการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ช่วยเสริมสร้างการเรียนรู้ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน การวิเคราะห์และความฉลาดทางอารมณ์ของนักเรียนสูงขึ้น เช่นเดียวกับ ศจีมาศ พูลทรัพย์ (2551, หน้า 3) ได้ทำการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษ โดยใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญา ในการจัดการเรียนรู้อังกฤษของนักเรียน ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบทักษะการฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนก่อนและหลังใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้อังกฤษ ผลการศึกษาพบว่า ผลการใช้กิจกรรมตามแนวพหุปัญญาในการพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษในแต่ละด้านมีผลคะแนนรวมเฉลี่ยหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

นอกจากนี้ เรดฟอร์ด (Radford, 1994) พบว่าผลที่เกิดจากการใช้ทฤษฎีพหุปัญญา และทฤษฎีการเรียนรู้อื่นๆ ต่อการจัดการเรียนรู้ในเด็กอายุ 13 ปี สร้างความประทับใจให้เด็กๆ ทุกคน มีการพัฒนาการเรียนรู้ การคิดขั้นสูง มีการกระตุ้นความสนใจ แรงจูงใจ และยกระดับการเรียนรู้ให้สามารถเรียนรู้ได้ตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการวิจัยของ

กมล สดประเสริฐ (2540, หน้า 12) ซึ่งพบว่า ในการจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาต้องการให้นักเรียนได้พัฒนาสติปัญญาหลายๆ ด้าน พร้อมทั้งทำให้สติปัญญาเหล่านั้นได้รับการเชื่อมโยงบูรณาการกัน ทำให้เด็กเกิดปัญหาหลายๆ ด้านอย่างต่อเนื่อง สติปัญญาด้านหนึ่งเสริมหรือกระตุ้นอีกด้านหนึ่งตลอดจนได้รับความรู้เพิ่มเติมเกี่ยวกับการเรียนรู้ที่มีประสิทธิภาพรวมทั้งมีโอกาสนำความรู้ไปใช้ในชีวิตประจำวัน จึงควรมีการศึกษาเกี่ยวกับการพัฒนาการเรียนการสอนที่มีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น (Hatch & Kornhaber, 2006, p.38) อีกทั้ง งานวิจัยในประเทศที่เกี่ยวกับการใช้ทฤษฎีพหุปัญญาในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่ผ่านมาพบว่า นักเรียนมีความพึงพอใจและมีแรงจูงใจในการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่จัดตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เช่น รุจิวรรณ อารยะชัยกุล (2555) พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด จากการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาเพื่อพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 และผลการศึกษาของบุษกร พนเจริญสวัสดิ์ (2557) พบว่านักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา อยู่ในระดับมาก

การจัดกิจกรรมการเรียนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาจะช่วยกระตุ้นพบความถนัดและวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน โดยการจัดกิจกรรมการเรียนที่หลากหลายสอดคล้องกับความสนใจของผู้เรียนและให้ผู้เรียนสามารถแสวงหาความรู้ด้วยตนเองตามวิธีที่ถนัด กิจกรรมในห้องเรียนที่ประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาจะเป็นการเชื่อมโยงกับการนำความสามารถทางปัญญาด้านต่างๆ ของผู้เรียนมาปฏิบัติกิจกรรม เพื่อนำไปสู่การเรียนรู้ของผู้เรียนตามจุดประสงค์ และครูจะต้องวิเคราะห์วิธีการเรียนรู้ของผู้เรียนแต่ละคนให้ถูกต้องเพื่อที่จะได้ออกแบบกิจกรรมการเรียนรู้ให้สอดคล้องกับวิธีการเรียนรู้ของผู้เรียน จึงเป็นแนวการจัดการเรียนรู้ที่สำคัญที่จะช่วยให้ครูเข้าใจผู้เรียน ให้ผู้เรียนได้รับการพัฒนาเต็มตามศักยภาพ และพร้อมที่จะทำประโยชน์ให้กับสังคมต่อไป (พีระ รัตนวิจิตร และคณะ. 2544, หน้า 9)

ด้วยเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจการนำวิธีการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาโดยส่งเสริมการจัดการเรียนรู้ให้เหมาะสมกับการใช้ปัญญาหลายๆ ด้าน มาใช้ในการจัดการเรียนการสอนโดยบูรณาการในขั้นตอนการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในกลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาอังกฤษ ในระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 เพื่อให้นักเรียนได้รับโอกาสในการเรียนรู้ที่หลากหลายผ่านกิจกรรมที่ส่งเสริมพหุปัญญาด้านต่างๆ อันจะ

เสริมสร้างแรงจูงใจในการเรียนภาษาอังกฤษต่อไปในอนาคตเพื่อการเรียนรู้ด้วยตนเอง
อันเป็นคุณลักษณะสำคัญของผู้เรียนในศตวรรษที่ 21 อีกทั้งผู้เรียนจะได้รับประสบการณ์
การฝึกภาษาอังกฤษผ่านกิจกรรมที่หลากหลายซึ่งเชื่อมโยงกับความสามารถทางปัญญา
หลายด้าน และจากงานวิจัยที่ผ่านมาพบว่า การประยุกต์ใช้ทฤษฎีพหุปัญญาในการจัดการ
เรียนรู้ภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาตอนปลายยังมีจำนวนน้อย

3. วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
2. เพื่อศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตาม
แนวทฤษฎีพหุปัญญา

4. สมมติฐานของการวิจัย

นักเรียนที่เรียนรู้ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญามีผลสัมฤทธิ์
ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน

5. ขอบเขตการวิจัย

5.1 ตัวแปรที่ใช้ในการวิจัย

5.1.1 ตัวแปรต้น ได้แก่ การจัดการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
เรื่อง My Family

5.1.2 ตัวแปรตาม ได้แก่ ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษของนักเรียน
ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล 3 (หล้าอิง
ราษฎร์บำรุง) จำนวน 20 คน

5.2 สถานที่ โรงเรียนเทศบาล 3 (หล้าอิงราษฎร์บำรุง) อ.เมือง จ.พะเยา

6. วิธีดำเนินการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยกึ่งทดลอง ซึ่งผู้วิจัยได้ดำเนินการวิจัยตามลำดับขั้นตอนดังนี้

6.1 ประชากรและกลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการศึกษา

6.1.1 ประชากรที่ใช้ในการศึกษาคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล 3 (หลายอิงราษฎร์บำรุง) สังกัดกองการศึกษา เทศบาลเมืองพะเยา จังหวัดพะเยา จำนวน 40 คน

6.1.2 กลุ่มตัวอย่างในการศึกษาคือ นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ที่กำลังศึกษาในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล 3 (หลายอิงราษฎร์บำรุง) จำนวน 20 คน โดยการสุ่มแบบเจาะจง (Purposive sampling)

6.2 เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการทดลอง ประกอบด้วย

6.2.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา จำนวน 12 แผน

6.2.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนก่อนเรียนและหลังเรียน

6.2.3 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

6.3 การสร้างและหาคุณภาพของเครื่องมือ

6.3.1 แผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

1. ศึกษาหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐานพุทธศักราช 2551 กลุ่มสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และศึกษาเอกสาร ตำราการเขียนแผนการจัดการเรียนรู้

2. ศึกษาเทคนิควิธีการสอน ขั้นตอนการสอนจากตำรา ทฤษฎี เอกสาร งานศึกษา และคำแนะนำจากผู้รู้ เพื่อเป็นแนวทางในการสร้างแผนการจัดการเรียนรู้

3. ศึกษาแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

4. วิเคราะห์หลักสูตรสาระการเรียนรู้ภาษาต่างประเทศ ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 และวิเคราะห์มาตรฐานการเรียนรู้ช่วงชั้น คำอธิบายรายวิชา ผลการเรียนรู้ที่คาดหวัง โดยศึกษาจากหนังสือเรียนและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา

5. สร้างแผนการจัดการเรียนรู้จำนวน 12 แผน ในหัวข้อ My Family ประกอบไปด้วยหัวข้อย่อย ได้แก่ 1) Family member 2) Family tree 3) My love 4) Age 5) Career 6) Happy free time 7) Our pets 8) Rooms in my house 9) Our house 10) Housework 11) Happy activity และ 12) Birthday โดยในแต่ละแผน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ตามตัวอย่างดังต่อไปนี้

ตารางที่ 1 ตัวอย่างโครงสร้างการจัดการกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา แผนการเรียนรู้ที่ 1 เรื่อง Family Member

แผน เรื่อง	ความสามารถ ทางปัญญาที่ส่งเสริม	จุดประสงค์การเรียนรู้	กิจกรรมที่ส่งเสริมพหุปัญญา
Family Member (1 ชั่วโมง)	1. ด้านภาษา 2. ด้านมิติสัมพันธ์ 3. ด้านการเคลื่อนไหว 4. ด้านดนตรี 5. ด้านมนุษย์สัมพันธ์ 6. ด้านตน	1. ออกเสียงคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้อง 2. อ่านและเขียนคำศัพท์และ ประโยคได้ถูกต้อง 3. พูดและเขียนแนะนำ ครอบครัวของตนเองได้ ถูกต้อง 4. บอกความหมายของคำ ประโยคเกี่ยวกับบุคคลใน ครอบครัวได้	ด้านที่ 1. นักเรียนออกเสียง สะกดคำ คำศัพท์ พูดคำศัพท์และอ่านประโยค โดยพูดตามบัตรภาพบุคคลต่างๆ ใน ครอบครัวและพูดประโยคนำบุคคล ในครอบครัว ด้านที่ 2. นักเรียนเล่นเกมโดยจำบัตร คำศัพท์กับบัตรภาพ ด้านที่ 3. นักเรียนวาดรูปภาพครอบครัว และเขียนบรรยายสมาชิกแต่ละคน ด้านที่ 4. นักเรียน แสดงท่าทางประกอบ เพลง Happy Family ตามแบบของ ตนเอง/ นักเรียนร้องเพลง Happy Family พร้อมกัน ด้านที่ 5. นักเรียนจับกลุ่มเล่นเกม จับคู่ บัตรคำศัพท์และบัตรภาพกับเพื่อนๆ ด้านที่ 6. นักเรียนสรุปคำศัพท์และ ประโยคที่ใช้พูดแนะนำเกี่ยวกับบุคคลใน ครอบครัวที่เรียนไปแล้วตามความเข้าใจ ลงในสมุดบันทึก

ตารางที่ 2 ตัวอย่างการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา แผนการเรียนรู้ ที่ 1 เรื่อง Family Member

ขั้นตอน	กิจกรรม	พหุปัญญาที่ส่งเสริม
Warm up	1. สนทนาเกี่ยวกับบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวของนักเรียนว่า มีใครบ้าง ร้องเพลง Happy Family และให้นักเรียนทำท่าที่นักเรียนคิดเองหรือใส่ทำนองเองจากเนื้อเพลงพร้อมกัน 2. ให้นักเรียนทบทวนคำศัพท์ที่เรียกบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวว่ามีคำใดบ้าง เช่น grandfather, grandmother, father, mother, brother, sister, aunt, uncle, etc.	ด้านดนตรี ด้านการเคลื่อนไหว
Presentation	3. แสดงรูปภาพบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว เช่น ภาพลูกสาว พูดประโยคว่า "This is my daughter." ภาพลูกชาย "This is my son." โดยการแสดงภาพบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัวไปจนครบ และฝึกให้นักเรียนพูดและอ่านตาม 4. แสดงบัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ ที่เรียกบุคคลต่าง ๆ ในครอบครัว และให้นักเรียนฝึกออกเสียง และสะกดคำศัพท์เหล่านั้น daughter, son, uncle, aunt	ด้านภาษา
Practice	5. นักเรียนศึกษาใบความรู้ Study Sheet 1 ฝึกถาม ตอบ จากภาพ Who are they? They are my family. 6. ให้นักเรียนจัดกลุ่ม เล่นเกมจับคู่บัตรคำศัพท์กับบัตรภาพ นำบัตรภาพ และบัตรคำศัพท์มาเรียงคว่ำลงบนโต๊ะ นักเรียนเปิดบัตรภาพ และบัตรคำศัพท์ บนโต๊ะอย่างละ 1 ภาพถ้าได้ บัตรภาพตรงกับบัตรคำศัพท์ เช่น ภาพแม่ ตรงกับคำว่า mother ให้นักเรียนผู้นั้นพูดคำศัพท์ mother และพูดประโยคว่า This is my mother. แล้วเก็บภาพนั้นไว้ ถ้าเปิดแล้วไม่ถูกต้องให้คว่ำภาพนั้นอย่างเดิม ผู้เล่นคนต่อไปเป็นผู้เล่น ทำเช่นนี้จนครบทุกคน และหมดบัตรภาพ บัตรคำ ผู้ที่เปิดบัตรภาพ กับบัตรคำศัพท์ได้ตรงกัน พูดคำศัพท์และอ่านประโยคได้ถูกต้องมากที่สุด เป็นฝ่ายชนะ ทำกิจกรรมใบงานที่ 1 และใบงานที่ 2	ด้านภาษา ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านมนุษยสัมพันธ์
Production	7. นักเรียนวาดรูปภาพครอบครัวหรือใช้รูปถ่าย และเขียนบรรยายสมาชิกแต่ละคน 8. นักเรียนพูดประโยค แนะนำ บุคคลในครอบครัว เช่น "This is my aunt."	ด้านมิติสัมพันธ์ ด้านภาษา
Wrap up	9. นักเรียนสรุปคำศัพท์เกี่ยวกับบุคคลในครอบครัวและประโยคที่ใช้พูดแนะนำสมาชิกแต่ละคน โดยทบทวนแล้วตรึงถองสิ่งที่เรียนไปแล้วในวันนี้ ลงในสมุดบันทึกของแต่ละคนด้วยตนเอง	ด้านตน

จากนั้น จึงนำไปให้ผู้เชี่ยวชาญ ด้านการสอนภาษาอังกฤษจำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความเที่ยงตรงด้านเนื้อหา ความถูกต้อง และประเมินความเหมาะสมโดยใช้ แบบประเมินที่สร้างขึ้น โดยมีขั้นตอนการดำเนินการดังนี้

1. นำแผนการจัดการเรียนรู้ที่สร้างขึ้น ไปให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบ ความถูกต้องและประเมินความเหมาะสมโดยใช้แบบประเมินที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น หลังจากนั้น นำคะแนนการประเมินของผู้เชี่ยวชาญไปหาค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) และส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (S.D.) โดยกำหนดความหมายของระดับความเหมาะสม ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มากที่สุด

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม มาก

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม ปานกลาง

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อย

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีระดับความเหมาะสม น้อยที่สุด

2. กำหนดเกณฑ์การพิจารณาระดับความเหมาะสมของแผนการจัดการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 โดยใช้เกณฑ์ ดังนี้ $\bar{X} \geq 3.5$ และ $S.D. < 1.00$ โดยพบว่าแผนการจัดการเรียนรู้ทั้งหมดมีค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$) = 4.59 และ $S.D. = 0.38$ อยู่ในระดับมาก

3. ปรับปรุงแก้ไขแผนการจัดการเรียนรู้ตามคำแนะนำของผู้เชี่ยวชาญ ได้แก่ การปรับภาษา การเรียงลำดับเนื้อหา ความถูกต้องในการใช้ภาษา ความสอดคล้องกับ วัตถุประสงค์การจัดการเรียนรู้ ก่อนนำไปใช้ในการจัดการเรียนการสอนต่อไป

6.3.2 แบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์

1. ศึกษาคู่มือแนวทางการวัดผลและประเมินผลกลุ่มสาระการเรียนรู้ ภาษาต่างประเทศ ตามหลักสูตรแกนกลางการศึกษาขั้นพื้นฐาน พุทธศักราช 2551 เพื่อสร้างแบบทดสอบก่อนเรียนและหลังเรียนตามจุดประสงค์ที่กำหนด

2. สร้างแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน เป็นข้อสอบปรนัย 4 ตัวเลือก จำนวน 40 ข้อโดยแบ่งตามเนื้อหาในแผนการจัดการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎี พหุปัญญาในหัวข้อ My Family สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ทั้ง 12 แผน

3. นำแบบทดสอบเสนอผู้เชี่ยวชาญจำนวน 3 ท่านเพื่อให้ตรวจสอบความถูกต้องของเนื้อหา การใช้ภาษาและความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์การเรียนรู้ นำข้อมูลมาวิเคราะห์หาค่าดัชนีความสอดคล้อง โดยใช้สูตร IOC (เทียมจันทร์พานิชย์ผลินไชย, มปป, หน้า 181) และเลือกข้อสอบที่มีค่าดัชนีความสอดคล้องของความคิดเห็นในช่วง 0.60-1.00 ได้จำนวน 30 ข้อ จากนั้น นำแบบทดสอบไปทดลองใช้กับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/1 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 โรงเรียนเทศบาล 3 (หลายอิงราษฎร์บำรุง) จำนวน 20 คนที่ไม่ใช่กลุ่มตัวอย่าง โดยวิเคราะห์หาคุณภาพรายข้อด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ เพื่อหาความยากง่าย (p) และค่าอำนาจจำแนก (r) แล้วพิจารณาเลือกข้อที่มีค่าระดับความยากง่าย (P) ตั้งแต่ 0.20-0.80 และค่าอำนาจจำแนกตั้งแต่ 0.20 ขึ้นไป เพื่อจัดทำเป็นแบบทดสอบ แล้วนำมาวิเคราะห์หาค่าความเชื่อมั่น (Reliability) ของข้อสอบทั้งฉบับ ตามวิธีของโลเวต (Lovett) (บุญชม ศรีสะอาด, 2553, หน้า 112) พบว่า แบบทดสอบมีค่าความเชื่อมั่นเท่ากับ 0.93

6.3.3 แบบสอบถามวัดความพึงพอใจ

1. ศึกษาวิธีสร้างแบบสอบถาม จากเอกสารงานศึกษาเกี่ยวกับความพึงพอใจและการสร้างความพึงพอใจจากเอกสารและตำราต่างๆ
2. กำหนดขอบเขตเนื้อหา รูปแบบของแบบสอบถาม
3. สร้างแบบสอบถามวัดความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 จำนวน 9 ข้อ และได้กำหนดระดับความคิดเห็นโดยการใช้ตามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับ โดยกำหนดค่าในการแปลความหมาย ดังนี้

ค่าเฉลี่ยระหว่าง 4.51 – 5.00 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มากที่สุด
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 3.51 – 4.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ มาก
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 2.51 – 3.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ ปานกลาง
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.51 – 2.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อย
 ค่าเฉลี่ยระหว่าง 1.00 – 1.50 หมายถึง มีความพึงพอใจในระดับ น้อยที่สุด

4. นำแบบสอบถามความพึงพอใจให้ผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 3 ท่าน ตรวจสอบความถูกต้องทางภาษา ความเที่ยงตรงเชิงเนื้อหา แล้วนำข้อเสนอแนะมาปรับปรุงให้เหมาะสม หลังจากนั้นนำมาหาค่าดัชนีความสอดคล้อง พบว่ามีค่าเท่ากับ 1.00 ซึ่งสามารถนำไปใช้ได้

7. การเก็บรวบรวมข้อมูล

7.1 ก่อนดำเนินการทดลอง ทำการทดสอบก่อนเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษที่ผู้วิจัยสร้างขึ้น

7.2 ดำเนินการทดลอง โดยดำเนินการสอนนักเรียนกลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นนักเรียนระดับชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2557 ตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาจำนวน 12 แผน

7.3 เมื่อสิ้นสุดการสอนตามกำหนดของการทดลองแล้ว จึงทำการสอบหลังเรียนกับนักเรียนกลุ่มตัวอย่างด้วยแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษซึ่งเป็นข้อสอบปรนัย 30 ข้อคะแนนเต็ม 30 คะแนน

7.4 ตรวจสอบให้คะแนนแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนตามเกณฑ์การให้คะแนนที่ตั้งไว้และนำผลบันทึกไว้มาวิเคราะห์โดยใช้วิธีการทางสถิติ เพื่อแปลผลต่อไป

8. การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณที่ได้จากแบบทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์และแบบสอบถามสถิติที่ใช้ คือ ค่าเฉลี่ย ค่าร้อยละ ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน และการทดสอบค่าที โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

9. ผลการวิจัย

จากการดำเนินการวิจัยโดยการสอนนักเรียนตามแผนการจัดการเรียนรู้ตามทฤษฎีพหุปัญญาและการทดสอบวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ มีรายละเอียดดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ค่าสถิติทดสอบที และระดับนัยสำคัญทางสถิติของการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษ

ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน	n	คะแนนเต็ม	$\bar{x}$	S.D.	t
ก่อนเรียน	20	30	14.25	3.19	21.34*
หลังเรียน	20	30	24.15	2.01	

* $p < .05$

จากตารางที่ 3 แสดงการเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 ที่ได้รับการสอนโดยการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง My Family พบว่านักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5/2 จำนวน 20 คนมีคะแนนเฉลี่ยผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียน สูงขึ้นกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

ตารางที่ 4 ความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแนว ทฤษฎีพหุปัญญา

รายการ	n = 20		ระดับคุณภาพ
	X̄	S.D.	
1. การเรียนการสอนมีกิจกรรมเรียนรู้ที่หลากหลาย	4.80	0.41	มากที่สุด
2. นักเรียนรู้สึกสนุกเมื่อได้ร้องเพลงทำท่า เคลื่อนไหวประกอบ	4.65	0.59	มากที่สุด
3. นักเรียนชอบกิจกรรมกลุ่มเพราะทำให้ทำงาน ร่วมกับเพื่อนได้ดี	4.50	0.73	มาก
4. นักเรียนชอบการลงมือทำที่ได้ใช้ความสามารถ อย่างเต็มที่	4.70	0.47	มากที่สุด
5. นักเรียนมีความสุขที่ได้ทำกิจกรรมวาดภาพที่ใช้ ความคิดสร้างสรรค์	4.65	0.59	มากที่สุด
6. นักเรียนมีความกล้าแสดงออกเมื่อได้ทำกิจกรรม การเรียนรู้การสอนตามทฤษฎีพหุปัญญา	4.50	0.73	มาก
7. นักเรียนมีความภูมิใจในผลงานหน้า ชั้นเรียน	4.65	0.59	มากที่สุด
8. กิจกรรมการเรียนรู้การสอนตามแนวทฤษฎีพหุ ปัญญาทำให้นักเรียนสร้างผลงานได้หลากหลาย	4.80	0.41	มากที่สุด
9. นักเรียนสนุกสนานและมีอิสระในการทำกิจกรรม	4.50	0.73	มาก
เฉลี่ย	4.65	0.59	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 แสดงผลการศึกษาความพึงพอใจของนักเรียนที่มีต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา พบว่านักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรม
การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา อยู่ในระดับมากที่สุด

10. อภิปรายผลการวิจัย

ผลการวิจัยมีประเด็นสำคัญนำมาอภิปรายผลดังนี้

1. นักเรียนที่ได้รับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา เรื่อง
My Family กลุ่มสาระการเรียนรู้วิชาภาษาอังกฤษ สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5
จำนวน 20 คน พบว่านักเรียนมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมี

นัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.05 ซึ่งเป็นไปตามสมมติฐาน นักเรียนที่เรียนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภาษาอังกฤษหลังเรียนสูงกว่าก่อนเรียน ทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา มีเนื้อหาและกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเน้นผู้เรียนเป็นสำคัญและช่วยส่งเสริมให้นักเรียนได้พัฒนาทักษะทางภาษาทั้ง 4 ด้านของผู้เรียน คือ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน มีการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ส่งเสริมพหุปัญญาในด้านต่างๆ เข้าไปในขั้นตอนการเรียนรู้ ส่งเสริมให้นักเรียนทุกคนมีโอกาสดำเนินกิจกรรมที่ตนเองถนัด และเสริมสร้างพหุปัญญาใหม่ได้อย่างถูกต้อง โดยใช้สติปัญญาที่มีอยู่หลายด้านและผู้สอนยังได้นำเสนอกิจกรรมในรูปแบบที่แตกต่างกัน เช่น การร้องเพลง การแสดงท่าทางประกอบ การเคลื่อนไหวร่างกาย เกมต่างๆ การทำกิจกรรมคู่ กิจกรรมกลุ่ม การตอบคำถามเพื่อให้นักเรียนได้ประสบการณ์การเรียนรู้ที่แตกต่าง โดยผู้สอนได้สอดแทรกกิจกรรมเหล่านี้เข้าไปในการนำเข้าสู่บทเรียน ขั้นสอน ขั้นฝึกและขั้นนำไปใช้ ทำให้นักเรียนได้รับประสบการณ์การเรียนรู้ที่หลากหลาย อีกทั้งยังส่งเสริมให้นักเรียนกล้าแสดงออก ซึ่งสอดคล้องกับ รุจิวรรณ อารยะชัยกุล (2555) ได้ทำการพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษก่อนเรียนและหลังเรียน ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาหลังจากการเรียนรู้จากแผนการจัดการเรียนรู้ด้านการอ่านภาษาอังกฤษ ผลการวิจัยพบว่า ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ด้านทักษะการอ่านภาษาอังกฤษหลังเรียนโดยใช้กิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

นอกจากนี้ยังสอดคล้องกับ บุษกร พูนเจริญสวัสดิ์ (2557) ที่ได้ทำการศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาสำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 เพื่อเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์การจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษก่อนและหลังการใช้รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาทำให้นักเรียนมีความสามารถในการจำคำศัพท์ภาษาอังกฤษเพิ่มขึ้นร้อยละ 40 ผลสัมฤทธิ์หลังเรียนมีค่าสูงกว่าก่อนเรียนอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 จากการวิจัยในครั้งนี้ การที่ผู้เรียนมีผลสัมฤทธิ์ที่สูงขึ้นทั้งนี้อาจเนื่องมาจากการเรียนการสอนตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาเป็นการ

เรียนการสอนที่มุ่งพัฒนาศักยภาพด้านต่างๆ ของนักเรียนให้แสดงออกมาให้มากที่สุด ให้นักเรียนได้ปฏิบัติกิจกรรมทุกด้าน ทำให้นักเรียนเกิดความกระตือรือร้นในการเรียน โดยมุ่งเน้นความแตกต่างระหว่างบุคคล เนื่องจากมนุษย์ทุกคนมีความสามารถทางปัญญา แต่ละด้านแตกต่างกัน สอดคล้องกับ อารี สันทวิ (2543) ทิศนา แคมมณี (2545) ที่ได้กล่าวไว้ว่า การจัดกิจกรรมการเรียนรู้การสอนควรมีกิจกรรมที่หลากหลายที่สามารถ ส่งเสริมความสามารถทางปัญญาหลายๆ ด้านซึ่งการจัดกิจกรรมที่ส่งเสริมพัฒนาการของ สติปัญญาหลายๆ ด้านและเน้นความสามารถที่หลากหลายจะช่วยให้ผู้เรียนทุกคนมีโอกาส ที่จะพัฒนานตนเองอย่างรอบด้านพร้อมทั้งช่วยส่งเสริมอัจฉริยภาพหรือความสามารถเฉพาะ ตนของผู้เรียน

2. นักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5 มีความพึงพอใจต่อการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา อยู่ในระดับมากที่สุด เนื่องจากเพราะการจัดกิจกรรมและเนื้อหา การเรียนรู้ที่ทำให้นักเรียนเกิดแรงจูงใจและสนใจในการทำกิจกรรมมากขึ้น ผู้เรียนได้ แสดงออกและพัฒนาความสามารถที่ตนถนัดได้อย่างเต็มที่ ทำให้นักเรียนมีความสุขในการ เรียน เกิดความสนุกสนาน ให้ความร่วมมือในการปฏิบัติกิจกรรมและช่วยให้นักเรียนสามารถ เรียนรู้ได้ดีขึ้น ผลการศึกษานี้สอดคล้องกับผลการศึกษา ของ รุจิวรรณ อารยะชัยกุล (2555) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนรู้ ด้วยแผนการจัดการเรียนรู้เพื่อพัฒนาทักษะ การอ่านภาษาอังกฤษ ด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ 5 ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด และผลการศึกษาของบุษกร พนเจริญสวัสดิ์ (2557) นักเรียนมีความพึงพอใจต่อการจัดการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบตาม แนวทฤษฎีพุทปัญญา ชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5 อยู่ในระดับมาก

11. ข้อเสนอแนะเพื่อนำผลการวิจัยไปใช้

1. ในการจัดกิจกรรมผู้สอนควรคำนึงถึงความสามารถทางพุทปัญญาที่แตกต่างกัน อาจมีการวัดความถนัดหรือความสามารถทางพุทปัญญาก่อนเรียนเพราะผู้เรียนแต่ละคน มีศักยภาพต่างกัน

2. เนื่องจากการสอนด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพุทปัญญา เป็นการ ส่งเสริมความสามารถของคนทั้ง 8 ด้าน ซึ่งต้องอาศัยเวลาในการทำกิจกรรมค่อนข้างมาก ฉะนั้นจึงควรจัดเวลาให้เหมาะสม และควรจัดกิจกรรมให้ครบทั้ง 8 ด้าน

3. ในด้านการพัฒนาปัญญาทั้ง 8 ด้านผู้สอนควรทำการศึกษากลุ่มผู้เรียนหรือทำการทดสอบปัญญาทั้ง 8 ด้าน เพื่อทราบคุณลักษณะทางปัญญาของนักเรียนแต่ละคน และนักเรียนส่วนใหญ่ เพื่อการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับผู้เรียนมากขึ้น

12. ข้อเสนอแนะสำหรับการศึกษาค้างต่อไป

1. ควรศึกษาการใช้รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษด้วยกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาด้านทักษะอื่นๆ เช่น การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียน
2. ควรศึกษาผลของการจัดกิจกรรมการเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาที่มีต่อตัวแปรตามอื่นๆ ได้อีก เช่น ความคิดสร้างสรรค์ ความรับผิดชอบ ความคงทนในการเรียนรู้ เป็นต้น

เอกสารอ้างอิง

- กมล สุดประเสริฐ. (2540). พหุปัญญากับการสอนของครู. กรุงเทพฯ: โครงการพัฒนา
ทรัพยากรมนุษย์.
- กระทรวงศึกษาธิการ. (2551). หลักสูตรศึกษาขั้นพื้นฐาน. กรุงเทพฯ: กระทรวงศึกษาธิการ.
- ทิตนา แวมมณี. (2545). ศาสตร์การสอน: องค์ความรู้เพื่อการจัดกระบวนการเรียนรู้
ที่มีประสิทธิภาพ. พิมพ์ครั้งที่ 4. กรุงเทพฯ: สำนักพิมพ์แห่งจุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- เทศบาล 3, โรงเรียน. (2556). รายงานการประกันคุณภาพภายในสถานศึกษา ปีการศึกษา
2555. พะเยา: โรงเรียนเทศบาล 3 (หล้าอิงราษฎร์บำรุง).
- เทียมจันทร์ พานิชย์ผลินไชย. (ม.ป.ป.). ระเบียบวิธีวิจัย. พิษณุโลก : มหาวิทยาลัยนเรศวร
บุญชม ศรีสะอาด. (2553). วิจัยเบื้องต้น. พิมพ์ครั้งที่ 8. กรุงเทพฯ : สุวีริยาสาส์น.
- บุษกร พนเจริญสวัสดิ์. (2557). การศึกษาผลของการเรียนรู้คำศัพท์ภาษาอังกฤษโดยใช้
รูปแบบการเรียนการสอนเน้นความจำจากภาพประกอบ ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา
สำหรับนักเรียนระดับชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ค้นเมื่อ 22 มิถุนายน 2557, จาก [http://
www.nawamintriampat.ac.th](http://www.nawamintriampat.ac.th). June 22 2014
- พีระ รัตนวิจิตร และคณะ. (2544). เอกสารพัฒนามาตรฐานการศึกษาการจัดการเรียนรู้
ที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญในการประยุกต์ทฤษฎีพหุปัญญาสู่การปฏิรูปกระบวนการ
เรียนรู้. กรุงเทพฯ: บริษัท ธรรมสาร จำกัด.
- รุจิวรรณ อารยะชัยกุล. (2555). การพัฒนาทักษะการอ่านภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรม
การเรียนรู้ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญาชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 5. ค้นเมื่อ 14 สิงหาคม 2557.
http://www.kroobannok.com/board_view.php?b_id=86449&bcid_id=16
- วิมลศรี ศุขิลวรรณ. (2549). พหุปัญญากับการจัดการเรียนการสอน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์
องค์การรับส่งสินค้าและพัสดุภัณฑ์ (ร.ส.พ.).
- วลัยลักษณ์ ไชยทะ. (2555). การเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนวิชาภาษาอังกฤษ
การคิดวิเคราะห์และความฉลาดทางอารมณ์ ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 2 ระหว่าง
การจัดกิจกรรมการเรียนรู้โดยใช้สมองเป็นฐานกับการจัดกิจกรรมการเรียนรู้
ตามแนวทฤษฎีพหุปัญญา. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย
มหาวิทยาลัยมหาสารคาม.

- สำนักงานทดสอบทางการศึกษา. (2555). ผลการประเมินคุณภาพผู้เรียนระดับชาติ ปีการศึกษา 2555 บทสรุปและข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์ชุมนุมสหกรณ์การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด.
- ศจีมาศ พูลทรัพย์. (2551). การพัฒนาทักษะทางภาษาอังกฤษโดยใช้กิจกรรมตามแนว พหุปัญญาในการจัดการเรียนรู้ภาษาอังกฤษของนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 5. วิทยานิพนธ์ปริญญาการศึกษามหาบัณฑิต บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยทักษิณ, 2551.
- อารี สันทรวี. (2543). พหุปัญญาในห้องเรียน: วิธีการสอนเพื่อพัฒนาพหุปัญญาหลายด้าน. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์การศาสนา กรมการศาสนา.
- Gardner, H. (1983). *Frames of Mind: The theory of multiple intelligence*. New York: Basic Books.
- Hatch, T, & Kornharber, M. L. (2006). Multiple intelligences and emotional intelligence: finding common ground in the classroom. In M. J. Elias & A. Harriett. (Eds.), *The educator's guide to emotional intelligence and academic achievement*. Thousand Oaks: Corwin Press.
- Radford, J. D. (1994). The impact of multiple intelligences theory and flow theory in the school lives of thirteen children. *Dissertation Abstracts International*, 56(04), 1233.